

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 14Csp/165/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916212583
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kvetková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2019:6916212583.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Vierou Kvetkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48 proti žalovanému: Q. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX o zaplatenie sumy 41,60 eur (pôvodne 612,31 eur) s prísl., takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovanému sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.1 Pôvodný žalobca: Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej len "pôvodný veriteľ") sa žalobou zo dňa 09.11.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 612,31 eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 16.10.2016 do zaplatenia.

1.2 V žalobe uviedol, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola dňa 02.04.2012 uzavretá Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej pôvodný veriteľ schválil v prospech žalovaného úverový rámec vo výške 900 eur s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 % ročne a žalovaný sa zaviazal uhrádzať pôvodnému veriteľovi štandardnú mesačnú splátku vo výške 30 eur. Nakoľko však žalovaný porušil svoju povinnosť uhrádzať poskytnutý úver včas a riadne, pôvodný veriteľ listom zo dňa 04.12.2013 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, pričom dlžný zostatok vyčíslil na sumu 1.181,69 eur.

2. Pôvodný veriteľ na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.04.2012 v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 14.12.2016 previedol na žalobcu pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania.

3.1 Súd pôvodne vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 14Csp/165/2016-58 zo dňa 11.09.2017 takto:

I. Súd pripúšťa zmenu petitu žaloby v zmysle písomného podania žalobcu zo dňa 04.09.2017.

II. Žaloba sa zamietá..

III. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

3.2 Voči označenému rozsudku podal žalobca odvolanie, pričom odvolací súd svojím uznesením č.k. 17Co/16/2018-78 zo dňa 31.07.2018 zrušil napadnutý rozsudok v II. a III. výroku a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd skonštatoval, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec ohľadne absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok z pôvodného veriteľa na žalobcu, ako aj ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, a preto neboli splnené podmienky na zamietnutie žaloby z týchto dôvodov.

4. V dôsledku pripustenia zmeny žaloby (pričom I. výrok rozsudku už nadobudol právoplatnosť) ostala v súčasnosti predmetom konania len suma 41,60 eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške

- 8 % ročne zo sumy 553,91 Eur od 16.10.2016 do 15.12.2016,
- 8 % ročne zo sumy 513,91 Eur od 16.12.2016 do 11.01.2017,
- 8 % ročne zo sumy 473,91 Eur od 12.01.2017 do 16.03.2017,
- 8 % ročne zo sumy 413,91 Eur od 17.03.2017 do 15.04.2017,
- 8 % ročne zo sumy 353,91 Eur od 16.04.2017 do 09.05.2017,
- 8 % ročne zo sumy 293,91 Eur od 10.05.2017 do 26.05.2017,
- 8 % ročne zo sumy 41,60 Eur od 27.05.2017 do zaplattenia.

4.1 Po vrátení veci odvolacím súdom vyzval súd prvej inštancie žalobcu na to, aby:

- oznámil, na základe akej skutočnosti si voči žalovanému uplatňuje ešte nárok na sumu 41,60 eur vrátane úroku z omeškania, keď žalovaný uhradil už sumu 2.621,24 eur,
- presne špecifikoval z čoho pozostáva uplatnený nárok vo výške 41,60 eur vrátane príslušenstva, aby bolo možné verifikovať správnosť výpočtu jeho výšky.

4.2 Právny zástupca žalobcu prevzal výzvu súdu dňa 05.09.2018, avšak na predmetnú výzvu nereagoval a požadované skutočnosti, týkajúce sa aktuálne žalovaného nároku, súdu neoznámil.

5.1 Žalovaný sa ku žalobe pôvodne vyjadril v odpore zo dňa 29.05.2017, v ktorom uviedol, že uplatnenú pohľadávku vo výške 612,31 eur už žalobcovi v plnom rozsahu uhradil. Na preukázanie pravdivosti tohto svojho tvrdenia, predložil súdu kópie šekových ústrižkov o vykonaných úhradách spolu vo výške 612,31 eur v období od 12.10.2016 do 26.05.2017.

5.2 Po vrátení veci odvolacím súdom sa žalovaný vyjadril ku žalobe aj na pojednávaní konanom dňa 11.04.2019, pričom uviedol, že podľa jeho názoru už veriteľovi zaplatil všetko, čo čerpal titulom úveru, pričom túto sumu ešte aj preplatil, a to aj o viac ako 100 %, a preto nie je ochotný zaplatiť žalobcovi nárok v aktuálnej výške 41,60 eur spoločne s úrokom z omeškania.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so Žiadosťou o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 02.04.2012 (úverovou zmluvou), Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. účinných od 15.09.2011, výpisom z Bankomatky Quatro za obdobie od 24.04.2012 do 30.09.2016, ôsmymi šekovými ústrižkami preukazujúcimi úhrady žalovaného v súvislosti s úverovou zmluvou spolu vo výške 612,31 eur a vypovedaním zmluvy vrátane vyhlásenia predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 04.12.2013 spoločne s doručenkou preukazujúcou prevzatie tejto listiny žalovaným.

Na základe vykonaného dokazovania súd vec právne a skutkovo posúdil takto:

7.1 Pôvodný veriteľ uzavrel so žalovaným Zmluvu o aktivácii Bankomatky Quatro č. 41693966 zo dňa 02.04.2012 (ďalej len "úverová zmluva"), na základe ktorej schválil žalovanému úverový rámec vo výške 900 eur a žalovaný sa zaviazal uhradiť pôvodnému veriteľovi úver v splátkach vo výške po 30 eur mesačne. Úverová zmluva obsahovala aj dojednanie o štandardnej úrokovej sadzbe vo výške 22,80 % ročne.

7.2 Súd konštatuje, že predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") a súčasne aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "ZSÚ").

8. Listom zo dňa 04.12.2013 oznámil pôvodný veriteľ žalovanému, že pohľadávka vyplývajúca z úverovej zmluvy, v tom čase vo výške 1.181,69 eur, sa stala predčasne splatnou a súčasne vyzval žalovaného, aby uvedenú sumu uhradil do 10 dní od doručenia tejto listiny. Ku doručeniu uvedenej listiny žalovanému došlo dňa 09.12.2013.

9. Z Výpisu z Bankomatky Quatro za obdobie od 24.04.2012 do 30.09.2016, ako aj z kópií šekových ústrižkov potvrdzujúcich vykonanie úhrad žalovaným v období od 12.10.2016 do 26.05.2017, súd zistil, že žalovaný

- čerpal úver vo výške 935,74 eur,

- v prospech pôvodného veriteľa uhradil od 16.05.2012 do 23.09.2016 sumu 2.008,93 eur a od 12.10.2016 do 26.05.2017 sumu 612,31 eur, t.j. spolu 2.621,24 eur.

10. Súd podrobil úverovú zmluvu preskúmaniu z hľadiska predpisov na ochranu spotrebiteľa, pričom konštatuje nasledovné:

10.1 Z úverovej zmluvy súd zistil, že sa v nej nenachádza údaj o RPMN, a to aj napriek tomu, že podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ musí úverová zmluva túto náležitosť obsahovať a spotrebiteľ musí byť už pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere informovaný o výške RPMN vypočítanej na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, ako aj o všetkých predpokladoch použitých na jej výpočet.

10.2 Žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 04.09.2017 argumentoval tým, že pri revolvingovom úvere nie je možné určiť výšku RPMN na začiatku zmluvného vzťahu.

10.3 Súd konštatuje, že chýbajúci údaj o RPMN nemôže byť v žiadnom prípade nahradený ani tzv. indikatívnym výpočtom RPMN uvedeným v úverovej zmluve, ktorý je iba predpokladaným údajom pre prípad, ak by klient dňa 01.03.2012 vyčerpal cez kartu úver vo výške 900 eur, pri počte splátok úveru 48 vo výške po 30 eur, resp. poslednej splátky vo výške 21,72 eur, celkových nákladoch spotrebiteľa 531,72 eur a celkovej čiastke na zaplatenie 1.431,72 eur. Súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že žalobca v súvislosti s aplikáciou vzorca pre indikatívny výpočet RPMN poukázal na zákon č. 258/2001 Z.z. (viď písomné podanie žalobcu zo dňa 04.09.2017), ktorý už v čase uzavretia úverovej zmluvy bol zrušený a nahradený zákonom č. 129/2010 Z.z.

10.4 RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. RPMN vyjadruje cenu úveru, a preto umožňuje spotrebiteľovi porovnať výhodnosť úverov z pohľadu relatívnej nákladovosti, pretože percentuálne vyjadruje priebežnú zaťaženosť spotrebiteľa splácaním úveru na ročnom základe. RPMN je lepším ukazovateľom ako úroková sadzba, keďže má pravidlá jednotnej kalkulácie a zahŕňa všetky odplaty.

10.5 Absencia údajov o RPMN v úverovej zmluve je spôsobilá vyvolať u spotrebiteľa mylnú predstavu, prípadne zmätok, ohľadne toho, do akej miery je výhodný, resp. nevýhodný úver, o ktorý chce veriteľa požiadať, t.j. aká je skutočná cena za poskytnutie tohto úveru. Neuvedenie RPMN do úverovej zmluvy je preto zjavne v neprospech spotrebiteľa a súčasne je v rozpore s predpismi na ochranu spotrebiteľa.

10.6 Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) ZSÚ.

10.7 Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ - zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

10.8 Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZSÚ - poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

10.9 Právnym následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je vznik povinnosti spotrebiteľa uhradiť veriteľovi len sumu skutočne poskytnutého úveru, prípadne zníženú o úhrady vykonané zo strany spotrebiteľa.

11. Súd dospel k záveru, že:

- poskytnutý úver žalovanému je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1, písm. a) ZSÚ z dôvodu chýbajúceho údajov o RPMN v úverovej zmluve,
- žalovanému vznikla povinnosť uhradiť len sumu skutočne čerpaného úveru, t.j. sumu 935,74 eur,
- nakoľko žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi a následne žalobcovi sumu 2.621,24 eur, je zrejmé, že svoj záväzok preplatil o sumu 1.685,50 eur.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

13. Podľa § 52 ods. 1 OZ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 OZ - ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 54 ods. 1, prvá veta OZ - zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa § 1 ods. 2 ZSÚ - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a) ZSÚ - na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

18. Podľa § 2 písm. d) ZSÚ - na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 2 písm. i) ZSÚ - na účely tohto zákona sa ročnou percentuálnou mierou nákladov rozumie celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

20. Podľa § 2 písm. h) ZSÚ - na účely tohto zákona sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

21. O nepriznaní nároku na náhradu trov konania žalovanému súd rozhodol z toho dôvodu, že žalovaný si v konaní žiadne trovy neuplatnil a ani zo spisu žiadne trovy v jeho prospech nevyplývajú.

22. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Rimavskej Sobotke.

V odvolaní sa musí podľa § 127 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania a podpis.

V odvolaní je potrebné, podľa § 363 Civilného sporového poriadku, popri vyššie uvedených všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 125 ods. 3 Civilného sporového poriadku treba odvolanie predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt v konaní dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozsudok napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak si žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, má žalobca možnosť domáhať sa svojho nároku proti žalovanému prostredníctvom exekúcie.